

BARLANGKUTATÁS

X—XIII. KÖTET.

1922—1925.

1—4. FÜZET.

TAGJAINKHOZ!

Négy évi kényszerű hallgatás után végre újból megjelenik a „Barlangkutató”! Hosszú ideig tartó, nehezen viselhető volt a némaság, melyet jórésben tagjaink közönye, önként vállalt tagdíjfizetési kötelezettségüknek nem teljesítése kényszerített ránk. Szerény köntösében, kis terjedelmében négy évfolyamot (1922—25) képvisel, holott a régi időkben egy évben jelent meg 3—4 hasonló terjedelmű füzet. Állandó, régi segélyeink — államiak, társulatiak egyaránt — elmaradtak s még azon kevés tagunk legnagyobb része is, aki tagdíj bekérő fölszólításunkra legalább életjelt adott magáról, nyugodt lelkiismerettel küldte be 1925-ben (!) a régi... régi évekre járó 3—5 koronás évi tagdíjakat minden kiegészítés nélkül, hogy ezen későn befizetett, értéküket vesztett összegekkel segítsék elő ma a hátrálékos évfolyamok megjelentetését!

S ha nem akad egy önzetlen, a magyar kultúráért még áldozni is képes magyar Főúr, sárvár-felsővidéki GRÓF SZÉCHÉNYI ALADÁR, Ki nemesen érző magyar lelkének sugallatára hallgatva 10 millió koronás főúri adományával nem siet Szakosztályunk segítségére, akkor a „Barlangkutató” hátrálékos évfolyamait még ezen összevont alakban és terjedelemben sem tudtuk volna kiadni.

A Barlangkutató Szakosztály őszinte köszönete és mély hálája száll a nemes Főúr alapító tagunk felé, Ki oly önzetlen készséggel nyújtá segítő kezét a „Barlangkutató” fölsegitésére, talpraállítására! Bár sokan követnék nemes példáját, hogy ismét régi színvonalára lendülhetne föl a magyar barlang- és ősemberkutatás!

BARLANGKUTATÁS

(HÖHLENFORSCHUNG)

BAND X—XIII.

1922—1925.

HEFT 1—4.

AN UNSERE MITGLIEDER!

Nach vierjährigem unfreiwilligen Schweigen erscheint endlich wieder die „Höhlenforschung“ (Barlangkutatás). Langandauernd, schwer zu ertragen war das Verstummen, das zum guten Teil die Gleichgültigkeit unserer Mitglieder, die Nichterfüllung der freiwillig akzeptierten Zahlungsverbindlichkeiten der Mitgliedstaxen uns aufzwang. In bescheidenem Kleide und geringer Ausdehnung vertritt die vorliegende Nummer vier Jahrgänge (1922—25), während in den „älteren Zeiten in einem Jahre 3—4 Hefte von ähnlichem Umfang erschienen. Unsere ständigen alten Hilfsmittel — staatliche, wie gesellschaftliche — blieben aus und auch der größte Teil jener wenigen Mitglieder, die auf unsere den Mitgliedsbeitrag reklamierende Aufforderung wenigstens ein Lebenszeichen von sich gaben, sendete mit ruhigem Gewissen im Jahre 1925 (1) die auf die älteren Jahre entfallenden Jahresbeiträge von 3—5 Kronen ohne jede Ergänzung ein, um mit diesen verspätet eingesendeten Summen, die ihren Wert verloren hatten, das Erscheinen der rückständigen Jahrgänge heute zu befördern.

Und wenn sich nicht ein uneigennütziger, für die ungarische Kultur noch opferungsfähiger Magnat, GRAF ALADÁR SZÉCHÉNYI V. SÁRVÁR und Felsővidék findet, der auf die Stimme seiner edelfühlenden ungarischen Seele hörend, mit hoher Donation von 10 Millionen Kronen unserer Fachsektion zur Hilfe eilt, so hätten wir die rückständigen Jahrgänge der „Barlangkutatás“ auch in dieser zusammengezogenen Form und diesem Umfang nicht herausgeben können.

Die Fachsektion für Höhlenkunde bringt ihren aufrichtigen, tiefgefühlten Dank dem edlen Magnaten, unserem gründenden Mitglied entgegen, der mit so uneigennütziger Bereitwilligkeit seine hilfreiche Hand der „Barlangkutatás“ darbot, um sie aufzurichten. Möchten doch auch andere sein edles Beispiel befolgen, damit die ungarische Höhlen- und Urmenschforschung wieder auf ihr früheres Niveau sich erheben könne!